

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Nazanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 8.

V Ljubljani, v sredo 11. januarija 1888.

Letnik XVI.

V Ljubljani, 10. januarija.

Večji in manjši evropski časniki polnijo predale s komentari znanih „ponarejenih listin“, katere so ruskem carju v Kodanji bajé francoske roke položile na mizo. Noben resen človek pa ne bo trdil, da taka pisma morejo provzročiti vojsko. Boj je nezogiben, prišel bo, ker ga zahtevajo rejalne razmere. Vsa Evropa se je oborožila po zgledu Nemčije, pod in nad zemljo gradé se trdnjave. Nemčija čuti nevarnost od zahoda, zato išče prilóžnosti, da uniči v notranjem gnjilo Francijo in si zagotovi svoje ozemlje in veljavo. Nasprotno pa Rusija ne more pustiti, da Nemčija njeni zaveznici izerpi „zadnjo kapljo krvi“. Dalje išče Rusija svoje koristi na Balkanu, da naravno zajezí Črno morje.

Vsled tega nasprotja med Nemčijo in Rusijo trdi Bismarek, da je bolgarsko vprašanje avstrijska stvar, da ima proti Franciji prostéjše roke. Kako se bodo razmotala nasprotja, pokazala bo bližnja ali daljna prihodnost. Že sedaj smemo trditi, da nemški državnik povsod išče ruske prijaznosti in da mora tej zahvaliti se za mnoge svoje vspehe. Ozmimo se za nekaj let nazaj v zgodovino.

Ko bi se Prusija 1866 in 1870 ne opirala na rusko prijaznost, nikoli ne bi zmagala nemške zveze niti Francije. Rusija je Prusiji varovala zaledje, in za to uslugo plačuje Bismarek Rusiji dolg po obrokih.

Kaj je še preostalo od pariškega miru l. 1855? S pomočjo berlinske vlade je Rusija izbrisala sled krimski vojski. Rusija je trla okove ob Črnem morji, in Nemčija jo je podpirala. Prišlo je l. 1876 in ž njim rusko-turška vojska. Kolika sprememba pri evropskih vladah! Kar je bilo l. 1853 krivica, bila je sedaj pravica. Rusija je oprostila krščansko rajo, a Avstrija je stopila v oje „gebundener Marschroute“. Celó grof Beust — žalostnega spomina — trdi v svoji politični zapuščini, da se iztočno vprašanje ne more rešiti ne proti, ne brez Avstrije. Grof Andrassy pa je deloma zatajil to avstrijsko stališče. Grof Andrassy je morda dober jezdec in borilec, častivreden političen diletant, a slab državnik. In kot tak prišel je v zágato nemškega državnika, ki

je z železno roko branil ruske koristi na Balkanu. Milostno je Anglija izposlovala Andrassyju zasedenje Bosne in Ercegovine. Brez teh dežel bi Avstrija težko branila Dalmacijo v sedanjih razmerah. Politika grofa Andrassyja ne zasluži hvale, toliko večjo grajo pa tedanja neprevidna in nedomoljubna liberalna opozicija proti zasedenju.

Knez Bismarek tudi letos ni zaprl svojega hvaležnega srca nasproti Rusiji. Mi ga ne bomo obsodili, ker vemo, da v politiki morála nima prostora; vendar želimo, da višji krogi ne zatajé resnice, prepričanja in starega izročila ter imajo odprte oči pred prepadom.

Ker torej Avstrija v Franciji nima koristi, Nemčija ne na Balkanu, nastane vprašanje: je-li mogoče sporazumljenje Avstrije in Rusije na Balkanu? Vodnik avstrijskih vnanjih stvari ne rožlja z mečem, ne želi osvete za Vilagoš, ker ima pred očmi skupno habsburško državo, zato smemo še vedno upati miru. Časniki, ki pišejo o gotovi vojski, so le gonjači na lovu. Kjer časnikarji kričé, ni velika nevarnost, le tajna tiščina naznanja vihar.

Deželni zbor kranjski.

(Dvanajsta seja dne 10. januarija.)

(Dalje in konec.)

Dalje poroča dr. Poklukar o cesti skozi Kopačnico in v imenu finančnega odseka predlaga:

„Slavni deželni zbor vzame naj to poročilo na blagovoljno znanje ter naj odobri, kar je ukrenil deželni odbor in pritrđi sledečim nasvetom:

1. Podjetniku Francu Bevku dovoli se polovica povračila v znesku 776 gld. 33 kr., katero je komisija, ki je izvršila kolavdacijo, še predlagala za neproračunjena, od imenovanega podjetnika izvršena dela, in sicer v odpadlem znesku 388 gld. 16 1/2 kr.

2. Deželni odbor se pooblasti, da ukrene, kar se mu zdí potrebno za utrjevanje ceste, oziroma, da dá izvršiti potrebne stavbe in da plača dotične stroške do 700 gld. iz deželnega zaklada.

3. Kopačniška cesta ostane, dokler se kaj dru zega ne ukrene, v oskrbi deželnega odbora; vzdrževalne troške l. 1888. plačati je predplačiloma iz deželnega zaklada. Zaradi primernih doneskov za vzdrževanje ceste in za napravo potrebnih stavb pa se naroča deželnemu odboru, da se dogovori s c. kr. deželno vlado in z okrajnim cestnim odborom škofjeloškim, tako da c. kr. črará donáša saj 50% vsakoltné potrebščine.“

Prvi in drugi predlog se potrđita brez ugovora, pri tretji točki pa se oglasi poslanec Dežman in toži, da se o prihodnosti te ceste nič ne vé, da se že sedaj uvrstuje med deželne ceste in da ne gré cestnemu odboru jemati vso skrb za to cesto. Konečno predlaga, naj se ta cesta uvrsti med okrajne ceste in izroči v skrb škofjeloškemu cestnemu odboru.

Deželni predsednik baron Winkler pravi, da bo morda prišel čas, ko bode slavni zbor pritrđil Dežmanovemu predlogu, ali za zdaj ne preostaja družega, kakor pritrđiti predlogu odsekovemu. Ne more še reči, ali bode vlada kaj dala za vzdrževanje te ceste ali ne.

Poslanec Detela obžaluje, da Dežman tega predloga ni stavil v deželnem odboru. Ako mu je znan § 5., moral bi mu znan biti tudi § 19. cestnega zakona, ki ukazuje, da se ceste uvrščujejo po deželnem zakonu po zaslišanju dotičnih faktorjev. Njemu se torej dozdeva, da njegov predlog ni resen, ker bi moral sam vedeti, da se o njem danes ne more sklepati, ker dotični faktorji še niso bili poprašani. Dežmanu je loški okraj posebno pri srei; rekel je, da veliko laglje plačuje stroške, kakor okraj idrijski. In vendar ima loški okraj 40.000, idrijski pa 80.000 davkov. (Dežman: črará!) Pač res, črará! Ali ravno zato je idrijskemu okraju lahko dobre ceste delati, ker črará več ko polovico stroškov plačuje. (Dobro!)

Dežman se ustavlja poslancu Deteli, češ, da je tukaj deželni poslanec in sme pri vsaki prilíki povzdigniti svoj glas. Detela ga je prijel ne oziraje se na kolegialiteto; on bo Detelo o svojem časi že še opomnil na druge sklepe deželnega odbora, katerih se Detela ni držal.

LISTEK.

„Slava Leonu XIII!“

(Spevoigra, igrana v Marijanišči.)

Kakor vsako leto, tako so bile tudi letos božične igre v Marijanišči. Prva je bila prava božičnica: „štirje letni časi,“ ki se je igrala dne 27. in 29. pr. m.; druga pa je bila „slavnica sv. Očeta,“ ki se je igrala v prvič na dan zlate maše in potem še trikrat. Vsi, ki so bili navzoči, bili so zadovoljni, gotovo najbolj zaradi zanimivih oprav (kostumov). Tudi mil. knezoškof, ki so se vdeležili igre dne 3. t. m., izrazili so svoje veselje nad tako primernim in hkrati prijetnim proslavljenjem sv. Očeta.

Da zabilježimo tudi to slovesnost v vrsti drugih papeških slavnosti, naj omenjam najprej, da je igra „Slava Leonu XIII!“ vrsta raznih deklamacij, katerim uvod je čvrsta „uvertura“ (uvodnica na klavirji) in med katerimi se vrstijo papeški slavospévi ali himne. Papeške himne so zbrane iz raznih glasbenih listov i. t. d., ki so prinašali slavnice za zlato mašo sv. Očeta, ako tudi n. pr. krasna Försterjeva himna. Himne

je speval pevski zbor pod vodstvom prečast. gosp. p. Angelika, spremljan s harmonijem in klavirjem, koji zadnji je vrlo igral mladi glasbenik g. Macak.

Deklamacije so bile čestitke in hkrati slavospévi, v katerih so izražali razni deklamatorji — zastopniki raznih narodov i. t. d. — sv. Očetu svoje zahvale in svoja črstitanja ob slovesni prilíki — zlati maši. Da podamo malo sliko, oglejmo si te zastopnike in čujmo nekatere vrstice njihovih deklamacij.

Prvi nastopa „glasnik“ (Herold) v veličastni, pisani opravi, z glasniško palico, na kateri je mala zastava — grb sv. Očeta. Krepko začénja:

Prolog.

Oj širna zemlja, kaj se ožarjuješ
Od severa do vročih južnih tal?
In kaj razვნema srea ti nebrojna
In vzbujá čustva jim navdušen val?

Oj širna zemlja, kaj se ožarjuješ
Da tudi nam sree gorko kipi,
Da tudi mi združujemo se s četo,
Ki praznik vsa navdušena slavi?

Leonu v čast — razglašá se mogočno;
Leonu v čast — odmeva ti povsod;
Leonu v čast — Leonu v proslavljenje,
Ki zdaj obhája svoj slavnostni god.

To so nekatere kitice iz glasniškega nagovora. Za njim nastopa „Kitajec“ v imenu azijskih narodov, v kitajski dolgi, modri, bogato okrašeni obleki. Pripoveduje, kako so ga roditelji vrgli kot dete na cesto, a misijonar katoliški ga je rešil, misijonar poslan od sv. Očeta. Zato

Hvaležnost kliče sine azijske,
Da Tebi se vkloné Tvoj slavni dan,
Hvaležno te slavi Japan, Kitajec,
Hvaležen te pozdravlja Perzijan.

Sprejmi v darilo šopek ta nezatni,
Iz širasovih rož je skup povit,
Življenja Tvojega dišeča slika
In duše Tvoje krasnih rož odsvit.
(Dalje prih.)

Kaznovana izdaja.

(Povez iz časov francoske vojske.)

IX.

Zmaga generala Felseisa nad Belotijem je Avstrijcem mnogo koristila. V kratkem časi so izgubili Francozi Kranj in skoro vso Dolenjsko. Iz strahú, da bi štajarski brambovci od Trzina ne

Detela še enkrat ugovarja Dežmanu, da naj pomanjkanje kolegialitete išče pri sebi, in da bi bilo véteraj popoludne tudi že prepozno tak predlog stavljati v deželni odbor.

Dr. Poklukar v konečni besedi Dežmanu pravi, da bi po tej razpravi o tej cesti lahko veljale besede: Kaj pa tebe treba bilo, dete drago! (Smeh.) Dalje zavrača njegov predlog in prosi, naj ga slavni zbor odkloni.

To se res zgodi in večina pritrjuje tudi tretji točki, kakor jo je predlagal odsek.

Poslanec Luckmann poroča v imenu finančnega odseka o prošnji mestne občine ljubljanske, da bi se na zaklad prisilne delavnice prevzel znesek 800 gold., kateri je občina plačala usmiljenim sestram za dovoljenje porabe nekaterih prostorov v hiralnici v namen bolnišnice za silo za kolera-bolne. Deželni zbor se je že v zadnjem zasedanju izrekel, da mesto nima pravice tega povračila tirjati; ali finančni odsek je mislil, da bi bilo prav, to reč z lepo poravnati, zato predlaga, da naj se mestu ljubljanskemu vrne 400 gld.

Poslanec Dežman pri tej priliki graja mestno občino ljubljansko, ker se je branila v bolnišnico sprejeti bolnike iz prisilne delavnice, češ, da taki ljudje ne gredo v družino z drugimi bolniki. Pač pa je občina tirjala, da naj ji odbor vrne gori omenjenih 800 gld. Tukaj pač ne velja izrek: „Noblesse oblige!“ Na drugem kraju pa priznava, da je mesto jako ustreglo deželi, ker je v svojo hišo sprejelo eden oddelek posilnih delavcev. Da se pa mesto ne bo več branilo sprejemati obolenih posilnih delavcev v svoje bolnišnice, nasvetuje dostavek, da se ta pogoja sprejme v današnji sklep.

Poslanec Murnik odgovarja Dežmanu, da on ni bil za sklep večine, da je pa moral biti za to, ker je bil to sklep deželnega zbora, ki je zanj merodajen, ako je sam tudi drugačnih misel.

Poslanec Grasselli Dežmanu ugovarja, da mesto sprejema prisilnih delavcev v bolnišnico za silo ni odklonilo iz pomanjkanja človekoljubja, ampak z ozirom na druge bolnike, ker je treba za prisiljence posebnega varstva, ki ga pa mesto ni moglo prevzeti. Stališče mestne občine je tako opravičeno, kakor sedaj stališče deželnega odbora in prej deželnega zastopa. Torej se ne more mestu očitati, da ni imelo „noblesse“; po njegovem mnenju menda noblesa v tem tiči, da naj za druge plačuje. (Veslost!) V svojo hišo sprejetih prisilnih delavcev mesto ne bode dalo iz hiše, ker je poizvedelo za druge prostore, ako bi bilo treba razširiti bolnišnico za silo. Mesto ne bode zaostajalo za deželnim zastopom, kedar bode treba pokazati svojo voljnost, zato prosi, naj slavni zbor odkloni dostavek Dežmanov.

Poslanec Apfaltrern vprašuje, veljajo li zdravstveni zakoni tudi za Ljubljano ali ne? Ako veljajo, mora Ljubljana skrbeti za bolnišnice in bolnikov ne sme odbijati. Torej dežela ni dolžna nobenega povračila, in on ne bo glasoval za predlog odsekov. Ne vé pa, kam bo prišlo, ako bo deželna vlada molčala k takim nezakonitim razmeram.

Deželni predsednik baron Winkler odgovarja, da je vlada storila svojo dolžnost in potrebne ukaze dala deželi in mestu. Ako se je mesto branilo sprejeti bolnike iz prisilne delavnice, se to ne more

očitati vladi, ki si je prizadevala, da se je tudi v tej zadevi doseglo popolno porazumljenje.

Po konečni besedi poročevalca Luckmanna se predlog odsekov sprejme, dostavek Dežmanov pa zavrne.

Poslanec Detela poroča o prošnji okrajnocestnega odbora logaškega za podporo k zgradbi ceste od Dolenjega Logatca na Rovte in za odpis dolgá 1000 gld. ter predlaga, da naj se podpore za omenjeno cesto dovoli vnovič 2000 gld. iz deželnega zaklada s pogojem, da se s to podporo poravná predplačilo, katero je dobil cestni odbor leta 1887 v znesku 1000 gld. za omenjeno cestno zgradbo. Ta predlog obvelja brez razprave.

Poslanec Klun poroča potem o prošnji okrajnocestnega odbora v Škofjiloki, da bi se vsaj deloma odpisalo deželno posojilo 4000 gld. in predlaga, da naj se mu dovoli podpora 2000 gld., tako, da bi bilo poravnanih 2000 gld. dolgá. Ostalih 2000 gld. pa naj plača cestni odbor v dveh obrokih in sicer 1000 gld. tekom l. 1888, 1000 gld. pa tekom leta 1889.

Proti predlogu govori poslanec Dežman, ki maha po slabem gospodarstvu sedanje večine, češ, prej so imeli za ceste manje priklade, pa so laglje shajali; okrajni glavar Derbič mu je svoje dni pravil, da mu 5% priklada čez in čez zadostuje za ceste. Dalje iz letnega poročila omenja, da je imel loški cestni odbor za umetna dela, ki jih podpira dežela, l. 1886 samo 645 gld. stroškov, mnogi drugi okraji pa so jih imeli veliko več. Poročevalcu podtika, da je pozabil menda povedati, da je odbor za merjenje in razdelitev ceste izdal 480 gld., kar je priča o jako slabem gospodarstvu in čudno pojasnuje sedanje razmere. On ima srce za kmečko revo, ali tega ni bilo prej, da bi bili ljudje zmerom beračili pri deželnem zboru in moledevali: Meni dajte, meni pomagajte! Tudi je omenjal, da so člani nekega cestnega odbora denar rabili za svoje kupčije in je preteklo nekaj let, preden so porabljeni denar vrnili.

Poslanec Lavrenčič opominja Dežmana, naj pové, kateri cestni odbor je tako ravnal, ker on je tudi načelnik takega odbora in neče, da bi kdo njega ali koga družega nedolžno sumničil.

Poslanec Pakiž pravi, da ni prav, ako gosp. Dežman zmerom nasprotuje cestnim podporam, ki so potrebne, ako hočemo ljudem pomagati.

Dr. Poklukar omenja, da velike priklade niso znamenje slabega gospodarstva; kjer hočejo imeti dobrih cest, morajo tudi za-nje mnogo potrositi. Ali dobre ceste so prvi pogoj za razvitek narodnega gospodarstva in deželi mora biti na tem ležeče, da se povsod, zlasti na Dolenjskem, sedanje slabe ceste z deželnimi podporami zboljšajo in prelože. Loški okraj je izdal za zboljšanje cest čez 6000 gld., navetovana podpora 2000 gld. je torej primerna.

Poslanec Detela iz stenografičnega zapisnika l. 1883 dokazuje, da pod gospodarstvom prejšnje liberalne stranke cestne priklade niso bile manjši, kakor je Dežman trdil; v nekaterih krajih so bile še večji, kakor so sedaj, ne gré torej, kasko reč kar tje v en dan trditi, ne da bi se mogla tudi dokazati.

Poslanec Dežman odgovarja Lavrenčiču, da cestnega odbora, ki je denarje rabil za svoje po-

prišli kar naravnost v Ljubljano, poslal je francoski deželni glavar v Ljubljani dva dni po trzinski bitki oddelek vojakov proti Črnučam, da váruje ondotni savski most. 11. septembra se je naselil namestni vladar francoski v Čekinovem gradu pri Ljubljani in opazoval utrdbe. Ob enem je ukazal, naj se vojske bolj mestu približajo.

Ko so se Francozi tako na boj pripravljali in delovali, tudi Avstrijci niso rok križem držali. Felseis je stal še vedno pri Trzinu in čakal ugodne prilike, da se pomakne naprej proti Ljubljani. V mirnem časi je pridno nabiral novih vojakov. S Štajarskega so mu poslali nove pomoči, in Gorenjci iz okolice so se prostovoljno vpisovali v vojake. Felseis je vse oborožil in je dan na dan vadil v streljanji. Tudi Lenart in Boštjan sta se pridružila tej vojski.

Ta dva sta se oni večer, ko se je bil prepil med njima unel, v domači koči zopet sešla. Oba sta molčala. Ko pa je začel Boštjan nakradeno blago po mizi razkladati, razvezal se je hitro tovarišu jezik; oba sta govorila tako, kakor bi se nič ne bilo prigodilo. Pogodila sta se, da bodeta delila, ko ne bode nobene nevarnosti več. Za zdaj

se jima je zdelo najvarneje vse to poskriti v znano duplo na hribu.

Ko je Felseis razglasil, da bode vzprejemal prostovoljce v vojake, bila sta ta dva prva med njimi. Vpisala sta se, pa ne radi domovinske ljubezni, kakor drugi, temveč iz gole samopridnosti, da bi se iznebila vsakega suma. Sredi meseca septembra so se Avstrijci od vseh strani vedno bolj in bolj Ljubljani približevali. Na Dolenjskem in Notranjskem sta zlasti Rebrovič in Milutinovič zmagovala. Prvi je Francoze pri Višnji gori prav dobro nasekal, kjer je okrog štiri tisoč mož padlo. Na Gorenjskem sta Hiller in Frimont potisnila Francoze proti Ljubljani.

To je osrčilo Felseisa, da je tudi on 25. sept. krenil s svojo vojsko proti Črnučam.

Črnuški most je čuval francoski general Fontana z jednim francoskim in jednim laškim batalijonom in z jednim oddelkom loveev. Dopoldne se je streljanje začelo in trajalo skoraj do večera. Francozi so se hrabro borili. Mnogo Felseisovih vojakov je padlo, a mostú se le niso mogli polastiti. Zato se je umaknil Felseis na večer nazaj do Trzina.

(Dalje prih.)

trebe, ne imenuje, da pa ni mislil na Lavrenčiča ali pa kakega poslanca. Kdor želi natančnejših pjasnil, naj si ogleda dotične akte.

Poročevalec Klun v konečni besedi pravi, da zaradi pozne ure ne bi bil več govoril, ko bi ga ne bil nasprotni govornik prisilil nekaterih reči omenjati. Gosp. Dežman, ki je danes jako slabe volje in se v svoji nevolji zaganja zlasti v loški okraj, je trdil, da so v Loki za umetne stavbe l. 1886 izdali samo 645 gld., prezrl je pa drugo rubriko za popravlanje in razširjanje cest, v kateri nahajamo znesek 2760 gld., tako, da so stroški obeh teh rubrik leta 1886 znašali 3405 gld. G. Dežman je dalje očitil, da je poročevalec pozabil omenjati ogromnih stroškov za razdelitev ceste, toda on tega ni pozabil, ker posameznih izdatkov sploh ni omenjal in si je to pridržal za slučaj, ko bi kdo to zahteval. (Na to prečita vse posamezne izdatke.) Dežman se je hudoval, da nekateri zmerom moledevalo pri deželnem zboru, ali ravno loški okraj še nikdar ni prosil nobene podpore, ako se je sedaj oglašil, pač ne gré mu jo odrekati. Skliceval se je na okrajnega glavarja Derbiča, češ, da je shajal s 5% prikladami. Res je shajal, pa kako! Ceste je puščal v nemar, in zato so postale tako slabe, da je vsak naliiv spodkopal škarpe in so se ceste podsuvala ter mora sedanji cestni odbor skrbeti za njih popravo. Ni najboljši gospodar, kdor malo izdaja, pa potrebne poprave zanemarja, ampak kdor skrbi za to, da svojo last zmerom proti hrani v dobrem stanu.

Pri glasovanju obvelja predlog, kakor ga je navetovoval poročevalec Klun.

Prošnja Antona Dolenca, da bi se blaznični stroški za Mateja Dolenca iz Rakuleka prevzeli na deželni zaklad, se izroči v rešitev deželnemu odboru, in potem deželni glavar ob 1/3. uro sklene sejo in prihodnjo napové za petek 13. t. m.

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. januarija.

Notranje dežele.

Ravnatelj *ogerskih državnih železnic* je ukazal, da morajo prositi za ogersko državljansko pravico vsi uradniki, ki niso rojeni na Ogorskem.

V *Krakovem* je pogorelo po noči od dne 7. na 8. t. m. veliko vojaško skladišče; škoda je velikanska. Vzrok požaru še ni znan.

„Gazeta Poljska“ je poizvedela, da je v Sadagori vjeti *ruski volun* visok vojašk dostojanstvenik iz Rusije. Našli so pri njem 600 rubljev, več strategijskih načrtov, židovske in kmetske obleke. Obravnava zoper njega se še vrši.

Vnanje države.

Papež Leon XIII. je predsedoval dne 9. t. m. zadnjemu izmed treh za proglašenje svetnikov predpisanih posvetovanj. Zahteval je pri tem, naj kardinali in škofje oddajo pismeno svoje glasove. Po končanem glasovanju se je sv. Oče zahvalil za složno mišljenje navzočih cerkvenih dostojanstvenikov. Konečno je določil, da se bo vršila kanonizacija dne 15. januarija. — Dne 9. t. m. je prišel v Rim vojvoda Norfolkski ter je bil dan pozneje navzoč pri sprejemu katolikov iz Anglije in angleških naselbin. — Vatikanski krogi pričakujejo prihod apostolskega nuncijskega v Monakovem, msgr. Ruffa Scille, in vodje bavarskih katolikov, pl. Frankensteina. Ko dojdeta v Rim ta dva odličnjaka, posvetoval se bo sv. Oče natančneje o položaji katoliške cerkve na Bavarskem v smislu zadnje okrožnice.

Iz *Bolgarije* došle vesti o poskušeni vstaji se potrjujejo ter so se poizvedele še nastopne podrobnosti: Četa, ki se je izkrcala pri Burgasu, brojila je 45 mož, in sicer je bilo 12 Bolgarov, 30 Črnogorcev, Nabokov, ki je bil že zaradi vstaje obsojen na smrt in potem pomiloščen, neki bolgarski razkolniški pop in Bokanov, provzročitelj nemirov v Eski-Zagri. Pet Črnogorcev in enega Bolgara so vjeli, nekaj so jih vojaki potolkli in le kaceh dvajset je ušlo čez turško mejo ter se jim je pozneje posrečilo prepeljati se čez Bospor v Malo Azijo. Vstajniki so priplali na ladiji „Ajos Jorgos“, ki je imela grško zastavo. Orožniki so se z Nabokovom, poveljnikom čete, bojevali dve uri ter so ga konečno premagali. Nabokov se je zgrudil mrtev na tla. Vstajniki so imeli Winchester-puške.

Ker *Rusija* obrača svojo glavno pozornost proti zahodu, pričela je *Anglija* živahneje delovati v Srednji Aziji. Pregovorila je afganskega emira, da je naprosil od nje vojaških učiteljev. Vsled tega bo odpotoval v Afganistan cel štab angleških častnikov.

V Petrograd je došel kitajski veleposlanik, da vrná več kočljivih vprašanj med *Kitajem* in Rusijo.

Nemški listi potrjujejo včerajšnje naznanilo o vladni zahtevi 100 milijonov za armadne namene;

dné 17. t. m. se bo sešel državni zbor in bo ta zadeva ena izmed prvih obravnavnih predmetov. Sicer nekoli trdijo, da se tukaj ne gré za toliko svoto. Vendar pa jih drugi v tem oziru opozarjajo na izjavo vojnega ministra v državnozborni seji dné 19. decembra, v koji je naglašal, da bo v kratkem treba dovoliti večje svote za obleko in oboroženje armade.

Angleški tajnik notranjih zadev, Lamar, odpovedal se je svoji službi ter je bil imenovan sodnikom pri najvišjem sodnem dvoru. To imenovanje mora še potrditi senat.

Irski agitator in znani afriški potovalec Blunt je vložil pritožbo zoper razsodbo redarstvene sodnije, ki ga je obsodila na dvamesečno ječo. Pritožbo je tribunal v Portumni zavrgel. Predvčerajšnjim ga je redarstvo pripeljalo v galwaysko ječo, pri tem pa so nastali izgredi, ker so nekateri navdušeni čestilci Bluntovi napali redarstvo s koli.

Turčija še vedno ni potrdila pogodbe o suseškem prekopu. Francija pa sili sedaj Turčijo nujno, naj se konečno odloči, ter upa tudi, da bo pogodba v kratkem vsestranski sprejeta. Sultan se tudi ne bo več dolgo obotavljal, ker je uvidel, da mora složno postopati s Francijo, ako hoče, da ne izgubi nasproti Angliji svojega vpliva v Sredozemskem morju.

Izvirni dopisi.

Z dežele, 8. januarija. (Par besedi o zadevi deželni naklad na žgane pijače.) Kakor smo izvedeli iz časopisov, je slavni deželni odbor razpisal „oddajo deželni naklad“ od žganih pijač: likerjev, oslajenih opojnih pijač itd. na 23. januarija. Upam, da govorim iz srca vseh tistih množ, ki se s tem pečajo, ako slavnemu deželnemu odboru v tej zadevi nekaj nasvetujem. Kakor se še prav dobro spominjam, se je lansko leto oglasilo osem okrajev, ki so se združili, da bi bili sami pobirali dotične davke, ker na ta način bi se bili radi otrsli tolikanj nadlegovanih dacarjev — dotičnega podvzetnika; toda naša prošnja je ostala neuslišana, akoravno smo bili s pogoji slavnega deželnega odbora zadovoljni.

Za to bi slavnemu odboru pri oddaji davkov na zgornj omenjene pijače priporočal bolje ozirati se na želje večine davkoplačevalcev — a ne na pojedine osebe, kakor se je bilo zgodilo v minoletem letu.

V ta namen priporočam možem po deželi, da bi dné 23. t. m. prišli v obilnem številu v Ljubljano, ker tega dné bode ob 11. uri dopoldne javna dražbena obravnava pri deželnem odboru kranjskem, kjer se bode za tekoče leto oddalo v najem pobiranje deželni naklad na žgane pijače. Pridite gotovo in v mnogobrojnem številu, ker le tako nam bode mogoče to stvar dobiti v roke. Vsaj vsi predobro vemo, koliko sitnosti nam napravljajo dacarji, ako ima vso zadevo ena oseba v oblasti (tukaj menim jednega samega podvzetnika za celo deželo). Oglašajte se v tem smislu po novinah in navdušujte ljudi po deželi za to za nas tolikanj potrebno in koristno zadevo. Ako se združimo, zmagamo gotovo. Le resne volje je treba. Torej na svidenje 23. t. m. v Ljubljani pri deželnem odboru!

A. J—c, sovdeleženc.

Iz Čepovana, 4. januarija. Prav je imela „Soča“, ko je unidan zašumela nad „Slovenec“, da goriških razmer ne pozna. Pač res „Slovenec“ in tudi večina goriških Slovencev ne pozná naših razmer. Kdo mar bi mislil, da v goriškem deželnem zboru in enako v mestnem starešinstvu ni moža, ki bi bil predlagal čestitko svetemu Očetu Leonu XIII.? Od kod neki te razmere! Ljubljančani ste mesto razsvetlili in napravili mnogo slavnostij v proslavo Leonu XIII., Gorica pa — spi; kako bi torej „Slovenec“ mogel poznati goriške razmere?

Pa naj spi naše glavno mesto, naj molčé naši deželni zastopniki, narod pa čuti in izraža svojo ljubezen slavnemu Leonu XIII. V proslavo zlate maše se je tudi dné 1. januarija „beseda“ v Čepovanu jako dobro obnesla.

Pevci so stari in znani, ni mi treba jih posebej hvaliti; dosti naj bo, ako rečem, da polna dvorana poslušalcev je bila popolnoma zadovoljna. „Po jezzeru“ je prav občutljivo pel g. učitelj Leban, in brez napake ga je spremljal na harmoniji mali Martin. Glavna točka sporeda pa je bila šaloigra „Pravda“, katero je spisal č. g. Kržič, igralci pa so jo lokalizirali in izvrstno izvedli. Lesnikar (g. Leban) in posebno Orehar (g. Rustija) je prouzročil mnogo zadovoljnosti in smeha. Tako izvrstno se še ni igralo v našem društvu.

Govor č. g. Bl. Grča in „papeževa himna“ ter na pročelju odra s zelenjem okrašena podoba sv. Očeta nas je spominjalo na Njegovo zlato mašo in podžigalo našo ljubezen do slavljenca — zlato-mašnika.

Iz Trsta, 1. januarija. [Konec.] Ravno tega imena, namreč Fragiaco, je pa tudi še neki drug gospod piranski, in ta je bil s še jednim drugim obsojen zaradi izdajalskih klicev (če se ne motim) ali zaradi prestopka pravil veslarskega društva „Salvore“. Ta namreč je predsednik tega društva v Piranu, in ž njim vred je šlo neke lepe nedelje meseca oktobra mnogo piranskih mladičev tega društva proti — no, gotovo proti onemu kraju, od katerega so društvu dali ime, namreč proti — nosu „Salvore“ z barkami in ladjami in čolni — a, kaj še, jadrani so ti „klubisti“ ne po morji proti Salvore, ampak po suhem ravno na nasprotno stran (če jih ni italijanska navdušenost nesla že takrat po zraku), v tri ure od Pirana oddaljene Buje proti sredi Istre. — „Kunštni“ so pa ti ljudje; pravila naredijo in jih dajo potrditi za morje, spolnovati jih hočejo pa na suhem. Mislili so si gotovo, sedaj smo med sorodno bračo, torej smemo tudi malo duška dati svojemu navdušenju in v resnici slišali so se potem, kakor sem že prej omenil, izdajalski klici (zaradi česar pa so bili potem oproščeni), naznanili so jih namreč bujski žandarji; izmed deset toženih ptičkov sta bila obsojena samo dva, prej imenovani in še neki drug z malo denarno glóbo, ker sta prestopila pravila s tem, da sta veslala mesto po morji proti „Salvore“, po suhem proti Bujam. Zadeli so že pravo ti „Piranezi“; vedeli so že prej, kam pes taco molí.

Res, v Bujah so vsi jednaki — od prvega do zadnjega, gosti kakor krčmarji, kateri imajo po sobah za goste razobešene slike „najnovejših sedanjih laških vojnih ladij“, ko o kaki avstrijski ni ne duha ne sluha. Tako ni čuda, če se od tacih podob vidi tudi naravnost doli preko zelenih lóz lepo pri luninem svitu se bliščeče morje „della nostra Patria“ in da jim pri tem pogledu kak navdušen vsklik uide. In to je v Bujah zaradi mnogih vzrokov prav lahko.

V mestni zbor tržaški za Občino, Trebče in Bazovico pred poldrugim letom izvoljeni Daneč odpovedal se je že pred več ko jednim mesecem mandatu, in tako bode zopet kedaj, kedar bode magistratova volja, volitev, in se bode zopet kje kak kimovec oglasil. — No, pa tudi tacih je treba, kakor tudi tacih, da se dajo voliti, pa malo kedaj v zbor pridejo in če pridejo, nikoli ne zinejo, akoravno bi po svojem znanji in stanu to lahko storili; tudi take odbornike v tržaškem mestnem zboru Slovenci morajo imeti.

Dolžnost vsakega poslanca je, da se za tiste, kateri ga volijo, potegne in jih zagovarja, ne pa, da vedno doma čepi in se lahko v pest smeji, ko morajo drugi razžaljive napade odbijati. Toliko v tej zadevi za sedaj, morebiti še kedaj kaj več. Vsak naj svojo dolžnost izpolnuje!

Dnevne novice.

(Najvišje priznanje) se je izreklo tukajšnjemu večletnemu gimnazijskemu profesorju dr. K. Ahnu za vspešno delovanje povodom njegovega stalnega umirovljenja.

(Slavnostni večer) ljubljanskih gg. bogoslovcev v proslavo Leona XIII. zvršil se je včeraj sijajno. Slavnostni prostor, nakičen z mnogobrojnim zelenjem, napolnile so najodličnejše osebe duhovskega stanú. Bili so navzoči premil. g. knez oškof, mil. gosp. stolni dekan dr. Pauker, presvetli prelat g. dr. Čebašek, preč. g. kanonik Zamejic, vodja bogoslovskih véd preč. g. dr. Klofutar itd. Slovesnost se je pričela s primerno ouverturo. Umesten in vrlo sestavljen je bil nagovor, nato je zapel krepek zbor „Leonovo himno“, dva gg. bogoslovca sta igrala na goslih in klavirji Bellinijevo „Il Pirata“, posebno pa sta ugajala osmospev „Gospodov dan“ in zbor „Slovanski brod“. Najdovršenejša točka večera pa je bil slavnostni govor g. bogoslovca J. Ev. K., ki je v krasni slovenščini in dovršenem slogu podal svetlo sliko delovanja papežev, osobito slavljenca Leona XIII. Kaj lepo je pristovala večeru deklamacija „Dve kroni“, v kateri je pokazal g. deklamator s prijetnim glasom lepo vzajemnost med tiaro in cesarsko krono našega presvetlega cesarja. Za tem je zbor zapel vedno krasno cesarsko himno.

Zadnja točka „Boj in zmaga“ (dramatičen prizor) iznenadil je vse. Po prelepem prologu nastopili so materijalist, liberalec, racionalist, modroslovec in bogoslovec s tako spretnostjo, da smo se popolnem uživali v „boj“ življenja, ki se je končal z žarovito „zmago“. Tudi ne smemo prezreti vzorne podobe, ko so se klanjali Leonu XIII. bogoslovec, modroslovec, Slovenec v narodni noši, držeč podobo sv. Cirila in Metoda ter „Grande munus“ in državnik. Ko so zrlé naše oči to gauljivo podobo, zadoneli so čarovni glasovi pesni „Tu es Petrus“. Gg. bogoslovci so sinoči pokazali, da se ravnajo po géslu „virtuti et musis“.

(V štajerskem deželnem zboru) prečital je deželni glavar zahvalni telegram sv. Očeta na poslano mu čestitko k zlati maši. Glasi se: „Sv. Oče zahvaljuje se deželnemu zboru vojvodstva Štajerskega za prejeto čestitanje in iz celega srca poslance blagoslovlja.“ Galimberti, nuncij. — Cesarski namestnik baron Kúbeck je odgovoril na interpelacijo gosp. Kukovca in tovarišev gledé še nepotrjenih volitev v ptujskem okrajnem zastopu ter rekel, da se ne morejo poprej v potrjenje predložiti, dokler ne bodo rešene na Dunaji pri državnem sodišči pritožbe, ki ste jih vložili obe stranki.

(Dnevni red XIII. seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dné 13. januarija 1888 ob 10. uri dopoldne. 1. Branje zapisnika XII. deželnozbornske seje dné 10. januarija 1888. — 2. Naznanila deželno-zbornskega predsedstva. — 3. Deželnega odbora poročilo gledé reorganizacije deželni uradov in o dovolitvi začasnih doklad pri teh uradih nameščenim osebam. — 4. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji diurnista Rudolfa Ahčina v Radoljci za dovoljenje dosmrtné miloščine. — 5. Poročilo posebnega odseka za občinski red o vladni predlogi z načrtom zakona, s katerim se uravnava zdravstvena služba v občinah, veljaven za vojvodino Kranjsko, brez deželnega stolnega mesta Ljubljane.

(„Slovanski Svet“) je bil konfiskovan. Vredništvo je vložilo prošnjo za drugo izdajo I. številke.

(G. dr. Krek), naš rojak in vseučilišni profesor v Gradci, imenovan je v slavnostni seji dné 27. m. m. v Petrogradu akademikom.

(Zasulo) je v trboveljskih premogovih jamah 31. decembra 34letnega oženjenega delavca Antona Žagarja v Terezijinem rovu. Stavba se mu je podrla in zemlja ga je zadušila.

(Zmrznil) je železniški delavec France Kostnikar dné 4. t. m. v Savinji blizo Gračanice, kjer so ga zjutraj na ledu mrtvega našli. Pripeljal se je 3. t. m. z opoludanjim poštnim vlakom na Zidani most, od koder se je zvečer vračal proti Rimskim toplicam. Ondi je moral menda pot zgrešiti, da je zašel v Savinjo in zmrznil.

(Sneg se je vdrl) dné 9. t. m. med Celjem in Laškimi na železnično progo ravno nekoliko pred prihodom poštnega vlaka iz Celja. Vlak se je vrnil v Celje in ondi prepeljal se na desni tir, vsled česar je imel celo uro zamude.

(Šola za delavske otroke.) Lansko leto umrl je v Bukareštu dr. Alojzij Draš, Štajarec po rodu in je jako velik del svojega posestva v Dobrenku v mariborskem okraji volil za ustanovo nemške šole v Mariboru, katero smejo le vincarski in delavski otroci obiskovati. Poleg nemščine mora se pa vsak učiti srbščine in francosčine. Posestvo je vredno nad 100.000 gold.; mariborska občina je volilo sprejela. Upravo šole prevzela bode dvanajstotica mariborskih meščanov.

(„Slovanski klub“ na Dunaji) ima svoj četrti večer v soboto 14. januarija t. l. v hotelu „Goldene Ente“, I., Riemerstrasse 4, v I. nadstropji. Pripovedoval bode gosp. J. Navratil roman: „Hiša na samini“, ki se vrši na južnem Kranjskem. Začetek ob 8. uri zvečer.

(Telefon) potegnili bodo z dunajsko borze v Budimpešto in Inomost.

(Zmrznil) je gosp. Franjo Kugler, učitelj na Smuki, v okraji Žužemberškem, na potu proti domu. Kakor se sodi, zašel je s pravega pota in oslabil. Bil je jako priljubljen in spoštovan, zato močno žalujejo za njim.

(Premška podružnica sv. Cirila in Metoda) je priredila 8. januarija društveno zabavo s tombolo. Čistega dohodka je 10 glid. 77 kr., ki so se oddali glavnemu odboru v Ljubljani.

(Promet v c. kr. poštni hranilnici meseca decembra.) Kar se vsakega meseca po posameznih poštah nabere in izdá denarja, o tem je voditelj hranilnice postavno obvezan dajati mesečni račun

ministru za trgovino. Ko ta pod predloženju mu izkaz pristavi svoj podpis, potem se račun priobči v uradni „Wr. Ztg.“ in pa v okrožnici rečenega urada. Iz izveštja za mesec december porabimo sledeče podatke: Vložilo se je 440.501krat v skupnem znesku 55,908.864 gld.; od tega pride na Štajarsko 21.010 vlog z 2,065.868 gld., Koroško 5565 vlog za 527.059 gld., Kranjsko 5353 vlog in 521.182 gl., na Primorskem 6860 vlog s 793.985 gld. Vrnilo se je pa 140.499krat za 61,115.611 gld.; od tega na Štajarskem 3890krat za 1,137.108 gld., Koroškem 967krat za 144.007 gld., Kranjskem 768krat za 129.153 gold., Primorskem 2497krat za 935.296 gld. Od 12. januarija 1883, ko je hranilnica začela poslovati, do konca minolega meseca se je skupno vložilo po Avstriji 14,465.012krat za 1,463,003.394 gld. 81 kr., a vrnilo 4,374.040krat v skupnem znesku 1,423,234.479 gld. 71 kr., v hranilnici je torej preostalo čistih 39,768.915 gl. 10 kr. Med povračili zapopaden je tudi znesek 7,112.700 gl., za kar je urad vložnikom na zahtevanje kupil in odposlal državnih papirjev. Rentnih knjižic je v prometu 9062, ki so vredne 6,750.000 gld. Vložnih knjižic je med ljudstvom 597.708, a knjig-čerkovnic 12.981. Število varčevalcev je meseca decembra narastlo za 3924.

Telegrami.

Petrograd, 10. januarija. Zasedili so zaroto, ki je nameravala napad na carja. Veliko ljudi so zaprli. Zaroto so ustanovili nihilisti ter je vanjo zapletenih tudi več častnikov.

Rim, 10. januarija. Papež je danes sprejel 450 angleških romarjev. Šest angleških škofov je bilo pri sprejemu navzočih. Vojvoda Norfolkski je izročil adresno, v koje odgovoru je papež razpravljal današnji položaj cerkve v Angliji, naglašajoč njen stalni napredek.

Berolin, 11. januarija. Cesar se je včeraj popoldne počutil povoljno. Po noči je bilo spanje njegovo večkrat pretrgano.

Pariz, 10. januarija. Danes je bilo otvoreno zakonodajsko zasedanje. Kamora je volila predsednikom Floqueta.

London, 11. januarija. „Times“ pritrjuje, naj se odstrani Koburžan iz Bolgarije. Vendar pa smatra neobhodno potrebnim, ako se hočejo velevlasti izogniti vojski, da se že prej sporazume o njegovem nasledniku.

Umrli so:

6. januarija. Marija Jerina, krčmarjeva hči, 4 mes., Truberjeve ulice št. 2, katar v črevih. — Jožef Snoj, kovačev sin, 3 leta, Karlovska cesta št. 16, Variola.

8. januarija. Uršula Medvešek, gostija, 68 let, Hrenove ulice št. 6, Marasmus. — Marija Šimenc, sedlarjeva žena, 58 let, sv. Petra cesta št. 4, Pneumonia crouposa. — Pavel Počivavnik, posestnikov sin, 1 leto in 10 mes., sv. Petra cesta št. 85, škarlatica pri davici.

9. januarija. Ana Hauptman, mesarjeva hči, 2 meseca, sv. Martina cesta št. 1, Hydrops pri škarlatici. — Marija Nežič, brivčeva hči, 8 let, Ulice na Grad št. 13, Variola. — Lorenc Jan, delavec, 32 let, Rožne ulice št. 35, jetika. — Jožef Mave, krčmar, 61 let, Križevniške ulice št. 4, pljučnica. — Ana Felcijan, delavka, 22 let, Poljanski nasip št. 48, Variola.

V bolnišnici:

2. januarija. Terezija Globokar, kuharica, 25 let, Meningitis.

3. januarija. Marija Birk, gostija, 74 let, spridenje jeter. — Franc Anžin, delavec, 35 let, Tuberculosis. — Marka Cesar, črevljar, 28 let, tuberkuloza.

6. januarija. Matija Glatz, bogoslovec, 21 let, pljučna tuberkuloza.

8. januarija. Anton Kaman, krznar, 44 let, kron. pljučna tuberkuloza.

9. januarija. Reza Hribar, gostija, 63 let, Exudat pleuriti.

6. januarija. Marija Zele, dninarica, 15 let, Poljanska cesta št. 42, v bolnišnični podružnici, za osepnicami.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		srakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	745 38	— 1.2	sl. vzh.	jasno		
10. 2. u. pop.	747 87	— 4.2	"	oblačno	0 00	
9. u. zveč.	750 07	— 0 0	"			

Dne 10. jan. čez dan jasno, zvečer oblačno. Srednja temperatura 1.8° C., za 4.4° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

11. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 35 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16% "	80 " 50 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " 05 "
Papirna renta, davka prosta	93 " 25 "
Akcije avstr.-ogerske banke	869 " — "
Kreditne akcije	269 " 20 "
London	126 " 85 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleonid.	10 " 03 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 97 "
Nemške marke	62 " 25 "

Tržne cene

dné 11. januarija.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	5	85	Špeh povejen, kgr.	—	64
Rež, "	4	06	Surovo maslo, "	—	95
Ječmen, "	3	41	Jajce, jedno "	—	3
Oves, "	2	27	Mleko, liter "	—	8
Ajda, "	3	90	Goveje meso, kgr.	—	56
Proso, "	3	74	Teločje "	—	52
Koruza, "	5	36	Svinjsko "	—	52
Krompir, "	2	67	Kostrunovo "	—	32
Leča, "	12	—	Pišanec "	—	40
Grah, "	13	—	Golob "	—	18
Pizol, "	11	—	Seno, 100 kgr.	2	67
Maslo, kgr.	1	—	Slama, "	2	14
Mast, "	—	66	Drva trda, 4 mtr.	7	20
Špeh svež, "	—	54	" mehka, "	4	50

Novo izdaje!

Nastopne molitvene in poučne knjige so izšle v novih izdajah, in sicer:

Sv. Alojzij, ali šestnedelna pobožnost v čast sv. Alojzija. Pridjane so molitve za občno službo Božjo in življenje sv. Stanislava Kostka. Spisal V. Lah. — V. natis. V polusnje vezana z marmornatim obrezkom 45 kr.; v usnje vezana z marmornatim obrezkom 60 kr.; v usnje vezana s zlatim obrezkom 80 kr.; v usnje vezana s zlatim obrezkom in pozlačena 1 gld. 10 kr.

Getzemani in Golgata, šola ponižnosti, pokorščine in ljubezni do smrti. Bukve premišljevanja in molitve k časti brikega trpljenja in smrti našega Gospoda Jezusa Kristusa, po premišljevanji pobožne nune Ane Katarine Emerih in po spisih najimennitnejših častilcev presvetega trpljenja našega Zveličarja. Spisal J. Volčič. — VI. natis. V polusnje vezana z marmornatim obrezkom 1 gld. 10 kr.; v usnje vezana z marmornatim obrezkom 1 gld. 30 kr.; v usnje vezana s zlatim obrezkom 1 gld. 70 kr.

Naša ljuba Gospa, Presvetega Srea. Poučne in molitvene bukve častilcem Matere Božje. Iz nemškega posnel Janez Volčič. — III. natis. V usnje vezana z marmornatim obrezkom 90 kr., v usnje vezana s zlatim obrezkom 1 gld. 30 kr.

Sveta ura moliti Jezusa v Zakramentu ljubezni Božje ali: Obiskovanje presvetega Rešnjega Telesa in počestevanje vselej neomadežane Device Marije, za vse dni v mesecu poleg sv. Alfonza Ligvorijana. Spisal Janez Volčič. — V. natis. I. Izdaja brez bratovščinske pobožnosti. V usnje vezana z marmornatim obrezkom 90 kr., v usnje vezana s zlatim obrezkom 1 gld. 25 kr., v usnje vezana s zlatim obrezkom in pozlačena 1 gld. 50 kr. — II. izdaja z bratovščinsko pobožnostjo. V usnje vezana z marmornatim obrezkom 1 gld., v usnje vezana s zlatim obrezkom 1 gld. 40 kr., v usnje vezana s zlatim obrezkom in pozlačena 1 gld. 80 kr.

Te knjige se dobivajo v navedenih platnicah in po imenovanih cenah, pa tudi lepše vezane pri podpisnem in v vseh bukarnah.

Mat. Gerber, Ljubljana,

(Josip C. Gerber),

založna trgovina s papirjem in knjigovoznico.

NB. Pri poštnih pošiljkih se plača od vsake knjige po 10 kr. več. (4)

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo
J. J. NAGLAS - A

Ljubljana,

Turjaški trg št. 7,

prilporeča se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilničarske oprave

po najnižjih cenah. (4)

Čimilniki gratis in franko.

Leopold Tratnik,
izdelovatelj cerkvene posode itd.,

(3) Ljubljana,

sv. Petra cesta št. 27.

Zahvaljujem se prečastiti duhovščini in p. n. cerkvenim predstojnikom za veliko zupanje in naročila, odkar imam svojo sedanjo delavnico, ter prosim, da mi ohranijo to zupanje in me v prihodnje podpirajo z naročili umetno izdelanih cerkvenih posod itd. (Moja dosedanja dela spričujejo najbolje o moji sposobnosti.) Po naročilu izdelujem najfineje zlate in srebrne, cizelovane posode: kelihe, ciborije, monstrance itd. Iz bronca ali bakra: lustre, svečnike, svetilnice, kandelabre za velikonočne sveče v raznih slogih in velikostih, na zahtevanje tudi po predloženih obrisih. Prevzemam tudi naročila na mašne table, posodice za sv. olje in krstno pripravo, prav priročne obhajilne svetiljke, križe za bandera, altarje in sobe, kadilnice in aspergile iz najboljšee bele kovine. Strelovo vode izdelujem po najnovejših skušnjah. Zadolvolil bom vsacega naročnika, bodisi da je delo prepuščeno mojemu okusu, bodisi da se mi je predložil načrt. Izdelujem po najnižjih cenah vsa kovinska cerkvena orodja, koja na željo tudi pozlatim, posebrim ali naravno politujem (natur-polirt), ter jamčim posebno za stalno pozlačenje in posrebrejenje.

Staro orodje jemljem v popravo.

Na željo pošiljam načrte in fotografije že izdelanih predmetov.

Prave garantirane

voščene sveče

in

voščene zavitke

prilporeča prečast. duhovščini in gospodom trgovcem po najnižji ceni (4)

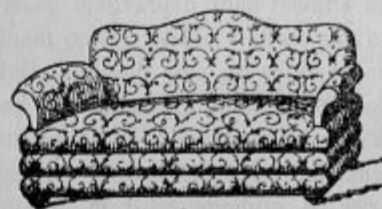
Oroslav Dolenc,

svečar v Ljubljani.

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3,

prilporeča prečast. duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu za izvanredno znižano ceno, veljavno le januarija in februarija t. l.: Divane (glej podobo) po 26 in 27 gld. Stole po 8 in 9 gold. Mo-

droce na peresih (Federmadratzen) po 10 gld. Zimnice po 22 gld. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z dežele in najceneje izvršujejo.

Čeniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje. (8)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

prilporečata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo in na deželi kot znano reelno fino delo in najnižje cene.

Posebno prilporečilne za prekupece so oljnate barve v ploščevinastih pušicah (Blecbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (9)

Čenike na zahtevanje.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE SEEMANN v Ljubljani.